

ότι δεν ήταν κομμουνιστές. Και αναφερόμαστε σε μια εποχή που ούτε και ο Γληνός ήταν κομμουνιστής ούτε βέβαια και ο σοσιαλιστής Σωμερίτης, που τον ακολούθησε μετά τη διάσπαση. Το πάθος έκτοτε ήταν τόσο τυφλό που κατέληγε σε παράλογες πράξεις, όπως αίφνης όταν, ακόμα και το 1949, η Ακαδημία Αθηνών κατήργησε την έδρα της γλωσσολογίας, για να μην εκλεγεί ο Μανόλης Τριανταφυλλίδης.¹²

«Αναγέννηση»: Έντυπο κυρίως παιδαγωγικό

Η *Αναγέννηση* κινήθηκε σε θέματα της παιδείας. Υπήρξε αδέσμευτη πολιτικά και στις σελίδες της φιλοξενήθηκαν αντικρουόμενες απόψεις, έτσι ώστε να πραγματοποιείται 'διάλογος' για τα καίρια εκπαιδευτικά ζητήματα και τα συναφή τους. Η 'ανεξιθρησκία' που τήρησε ο Δ. Γληνός απέναντι στις ιδέες οι οποίες τότε κυκλοφορούσαν και η πρόθεσή του να παραμείνει έξω από τα κλειστά συστήματα, ώστε με τον διάλογο η 'γνώση' να προηγείται της 'ένταξης', τον έφεραν σε σύγκρουση και με τα δύο άκρα.¹³ Και ίσως επειδή η αντοχή έχει τα όριά της, το περιοδικό, παρά τον επιτυχή ρόλο που έπαιξε στη διεύρυνση του προβληματισμού, σταμάτησε να εκδίδεται το καλοκαίρι του 1928.

Ωστόσο, ποσοτικά, κοιτάζοντας την ύλη της *Αναγέννησης* και τους βασικούς συνεργάτες της, θα διαπιστώναμε ως δεσπόζουσα ροπή της ένα φιλελεύθερο προοδευτισμό/αριστερισμό, αλλά με εμμονή στα στοιχεία του διαλόγου. Τάση που σε μια εποχή 'ορθοδοξιών' δεν ευδοκίμησε, όπως μαρτυρούν τα πράγματα. Και τα αίτια; — ακόμη ζητούμενα από τους ευάριθμους μελετητές.

12. Με ανάλογο πνεύμα έγινε η 'ψήφιση' ως Ακαδημαϊκού του Σωτήρη Σκίπη, σε σύγκριση με την 'απόρριψη' του Σικελιανού και του Καζαντζάκη. Φυσικά, η πολιτεία φέρει αποκλειστικά την ευθύνη για τη ματαίωση της βράβευσης με Νόμπελ του Σικελιανού. Και πάλι όμως Ακαδημαϊκός πήγε στη Σουηδία, ο Σπ. Μελάς, για να εκφράσει, όπως λέγεται, την απάρεσκεια της ελληνικής κυβέρνησης (Ντ. Τσαλδάρης) στο ενδεχόμενο της απονομής του βραβείου σε άνθρωπο ύποπτο — αν είναι νοητό — εθνικά: τον ποιητή του *Πάσχα των Ελλήνων*.

13. Η επίθεση που δέχτηκε και από τον Ριζοσπάστη και από τη *Λογοτεχνική Επιθεώρηση* του Αντρέα Ζεβγά όσον αφορά στην υπόθεση Παναίτ Ιστράτι — που βρέθηκε κατηγορούμενος με τον Νίκο Καζαντζάκη — είναι χαρακτηριστική της μονομανίας της άκρας Αριστεράς να μη δέχεται παρέκκλιση από τις δικές της εκτιμήσεις. Ο Γληνός ήταν ύποπτος, διότι δεν δήλωνε ανοιχτά στο δικαστήριο τα πολιτικά του φρονήματα και δεν μαστίγωνε τα όργανα της άρχουσας τάξης. Να επαναλάβομε ότι η πρόσκληση να επισκεφτεί την Ελλάδα, μετά το ταξίδι του στη Σοβιετική Ένωση, ο Ελληνορωμάνος συγγραφέας Π. Ιστράτι είχε γίνει από την εφημ. *Ελευθερον Βήμα*.

